

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร
รายวิชาภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E)
สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนางค์
บุรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ*

DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT AND COMMUNICATION
ABILITY IN THAI LANGUAGE SUBJECT USING THE 5E INQUIRY-BASED
LEARNING MANAGEMENT FOR PRATHOM 2 STUDENTS IN THE
SEANG BURAPHA SCHOOL CLUSTER, AMNAT CHAROEN PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

จินตหรา เมืองจันทร์¹, สมร ทวีบุญ² และ เจริญวิษญู สมพงษ์ธรรม³

Chintara Mueangchan¹, Samorn Thaweewoon² and Charoenwit Sompongdam³

¹⁻³มหาวิทยาลัยราชธานี

¹⁻³Ratchathani University, Thailand

Corresponding Author's Email: Chintara1976@gmail.com

วันที่รับบทความ : 8 กุมภาพันธ์ 2569; วันแก้ไขบทความ 11 กุมภาพันธ์ 2569; วันที่ตอบรับบทความ : 13 กุมภาพันธ์ 2569

Received 8 February 2026; Revised 11 February 2026; Accepted 13 February 2026

Citation:

*จินตหรา เมืองจันทร์, สมร ทวีบุญ และ เจริญวิษญู สมพงษ์ธรรม. (2569). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนางค์บุรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาลังคม, 4(1), 1336-1353.

Chintara Mueangchan, Samorn Thaweewoon and Charoenwit Sompongdam. (2026). Development Of Learning Achievement And Communication Ability In Thai Language Subject Using The 5e Inquiry-Based Learning Management For Prathom 2 Students In The Seang Burapha School Cluster, Amnat Charoen Primary Educational Service Area Office.

Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(1), 1336-1353.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทย โดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน และ 3) เปรียบเทียบความสามารถใน การสื่อสาร เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชา ภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนเสนางค์บูรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อำนาจเจริญ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบกอำเภอสนางคนิคม จังหวัดอำนาจเจริญ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบ ประเมินความสามารถในการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t (t-test Dependent)

ผลการศึกษา พบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (73.59/86.55) มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (70/70) 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความสามารถในการ สื่อสาร อยู่ในระดับดีเยี่ยม

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการ สื่อสารรายวิชาภาษาไทย, ความสามารถในการสื่อสาร

Abstract

The purposes of this research were to: 1) to find out the effectiveness of learning management on developing academic achievement and communication ability in Thai language subject by using inquiry-based learning (5E) of 70/70 2) to compare the learning achievement of learning management on developing academic achievement and communication ability in Thai language subject by

using inquiry-based learning (5E) 3) to compare the communication ability on developing academic achievement and communication ability in Thai language subject by using inquiry-based learning (5E) for grade 2 students in Senang Burapha School Group, Amnat Charoen Primary Educational Service Area Office, compared to the 70% criterion. The samples were gathered from a classroom of 16 students of grade 2 students in Ban Bok School, Senang Khanikhom District, Amnat Charoen Province. Under the jurisdiction of the Amnat Charoen Primary Educational Service Area Office, academic year 2025, obtained through cluster random sampling. The research instruments consists of 1) learning management plans, 2) a learning achievement test, and 3) communication ability assessment. The statistics for data collection were mean, percentage, standard deviation and Dependent Samples t-test. The finding were as follows: 1) The efficiency of the learning activity planning tool on developing academic achievement and communication ability in Thai language subjects by using inquiry-based learning (5E), to meet the efficiency of 70/70 was (73.59/86.55) which is higher than the preset criterion. 2) Comparing learning achievement was higher than before, with a statistical significance level of .05 3) The Students have excellent communication skills.

Keywords: Inquiry-Based Learning (5E), Academic achievement in communication in Thai language subjects, Communication skill.

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน ผู้สอนต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะโดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยคำนึงถึงความแตกต่าง

ระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางด้านสมอง ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่มีหลากหลาย ซึ่งเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน เช่น กระบวนการเรียนสอนแบบบูรณาการ สร้างความรู้ การคิด กระบวนการทางสังคม การเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การปฏิบัติ ลงมือทำจริง การจัดการ การวิจัย การเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง การพัฒนาลักษณะนิสัยซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนา นอกจากนี้ผู้สอนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่ต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกใช้เทคนิค วิธี กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย สื่อ เทคโนโลยีที่ทันสมัย/แหล่งเรียนรู้เชิงบริบทเชิงพื้นที่ที่เหมาะสมกับผู้เรียน การวัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามมาตรฐานกำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ความคิด วิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (สำนักวิชาการมาตรฐานการศึกษา, 2561) ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิด ช่วยให้เกิดการพัฒนา มนุษย์ใช้ภาษาในการแสวงหาความรู้ผู้เรียนควรมีทักษะในการใช้ภาษาทั้ง 5 ด้าน คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด นอกจากนี้ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาทั้งทักษะในการรับสารและทักษะในการส่งสาร จะเป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดี (สุจริต เพียรชอบ, 2554) ด้วยเหตุผลข้างต้นนี้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจึงถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีนโยบายการในพัฒนาการศึกษาผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งเน้นผู้เรียนระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเฉพาะด้านการอ่าน

และการเขียนภาษาไทยซึ่งเป็นพื้นฐานของการคิดวิเคราะห์และการเรียนรู้ เพื่อเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ใช้ในการแก้ปัญหาและการดำรงชีวิต การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วนในการส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไปสู่พลเมืองที่ดี มีภูมิคุ้มกันในตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันและปรับตัวให้เท่าทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในสังคม มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น จึงต้องมีความรู้ทั้งด้านทักษะเฉพาะและด้านต่างๆ เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา มีระบบการคิดและการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล การสื่อสารที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันบนฐานการคิดที่ถูกต้องและสร้างสรรค์การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง โดยการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ มีการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ การติดตามประเมินผล และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โดยคาดหวังให้ผู้เรียนมีความพร้อมด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน การคิดวิเคราะห์การสังเคราะห์ เพื่อให้เกิดการสื่อสารอย่างเข้าใจและชัดเจน การรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความเคลื่อนไหวของสังคมโลกและนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ในเชิงสร้างสรรค์การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย จึงต้องอาศัยหน่วยงานหลักและเครือข่ายที่มีบทบาทหน้าที่ร่วมมือกัน ตระหนักและเดินหน้าไปในทิศทางเดียวกันมีนโยบายสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาย่อมจะทำให้เกิดการขยายความร่วมมือและแรงขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

จากรายงานผลการทดสอบการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยในการสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งยังมีระดับผลสัมฤทธิ์ของคะแนนเฉลี่ยที่อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ แสดงให้เห็นว่าการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันของครูยังไม่มีการพัฒนาที่ดีขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ อีกทั้งพบว่าความผิดพลาดของการสอนภาษาไทยซึ่งการเรียนภาษาไทยอาจจำเป็นที่จะต้องใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการเรียน ไม่ว่าจะเป็นการสังเกตการทดลอง การตีความหมาย และลงข้อสรุปของข้อมูล จะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาไทยได้ดีมากยิ่งขึ้นเมื่อนักเรียนขาดทักษะเหล่านี้อาจส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันไปอีกประการหนึ่ง

เมื่อย้อนกลับไปดูบันทึกหลังการสอนของผู้วิจัยในปีที่ผ่านมา นักเรียนยังขาดทักษะทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ ซึ่งเป็นทักษะระดับสูงในการนำไปใช้เรียนภาษาไทยให้ดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นทักษะการตั้งสมมติฐาน ทักษะการทดลอง ทักษะการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ ทักษะการควบคุมตัวแปร และทักษะการตีความหมายและลงข้อสรุป ล้วนมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาไทยด้วย ดังนั้นจึงมีความต้องการให้ผู้เรียนได้คะแนนเฉลี่ยในมาตรฐานนี้เพิ่มมากขึ้นจึงเร่งส่งเสริมและสนับสนุนให้ใช้สื่อและเทคนิคกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย การจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) จึงเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และค้นพบความจริงต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558) เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยใช้วิธีการและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผ่านการที่ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดคำถาม เกิดความคิด และลงมือเสาะแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาประมวลหาคำตอบหรือข้อสรุปด้วยตนเองโดยผู้สอนอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ให้ผู้เรียน (ทิสนา ขम्मณี, 2553) การจัดการเรียนรู้โดยวิธีสืบเสาะหาความรู้ (5E) มีจุดเด่นคือ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนเกิดการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นการค้นหาคำตอบที่สนใจ ผ่านการทำงานอย่างเป็นระบบ รอบคอบ แต่มีอิสระ และไม่เป็นลำดับขั้นที่ตายตัว เนื่องจากอาจมีการสืบเสาะซ้ำแล้วซ้ำเล่าและอาจเกิดคำถามขึ้นมาใหม่ที่ ต้องสืบเสาะหาคำตอบต่อไป โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้เป็นการพัฒนากระบวนการคิดอย่างเป็นระบบให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติได้ฝึกคิดวิเคราะห์ แยกแยะ แก้ปัญหาด้วยตนเองจนเกิดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญ 5 ขั้นตอน (5E) คือ ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) ขั้นประเมิน (Evaluation) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันไปส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2561)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนเสนางค์บุรพา เพื่อนำผลการศึกษาไป

เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและปรับปรุงการเรียนการสอน ในด้านการสื่อสารของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนเสนางค์บุรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เป็นไปตามเกณฑ์ 70/70

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนเสนางค์บุรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสาร เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนเสนางค์บุรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน One group pretest -posttest design บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ์ (2553) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 10 เรื่อง จำนวน 10 แผน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาไทย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

3. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบจำนวน 5 ชุด ใช้เวลาเรียนชุดละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง พบว่า ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .61-.78 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .80

วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) โดยใช้สูตร E_1/E_2

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนางค์บุรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ โดยใช้สถิติ t-test ในการทดสอบค่าที่ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวและไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test แบบ dependent samples)

3. วิเคราะห์ความสามารถในการสื่อสารที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัย

การศึกษาผลจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนางค์บุรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนาณรงค์บุรีพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอำนาจเจริญ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การโฆษณาและการ
ส่งเสริมการขาย โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1

รายการ	N	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าประสิทธิภาพ	
					E ₁	E ₂
ประสิทธิภาพของ กระบวนการ(E1)	16	80	58.87	81.04	73.59/86.55	
ประสิทธิภาพของ ผลลัพธ์ (E2)	16	20	17.31	84.11		

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทยโดยใช้การจัดการ
เรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียน
เสนาณรงค์บุรีพาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น(E₁)
พบว่า มีประสิทธิภาพ 73.59/86.55 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (70/70)

- เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทยโดย
ใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนาณรงค์บุรีพาสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ โดยใช้สถิติ t-test ในการทดสอบค่าที่
กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวและไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test แบบ dependent
samples) ดังตารางที่ 2

4.

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง การโฆษณา และการส่งเสริมการขาย โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี

การทดสอบ	จำนวน(คน)	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig
ก่อนเรียน	16	20	14.37	1.55	6.50	29	0.05
หลังเรียน	16	20	17.31	2.05			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนางค์บุรพาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ พบว่า ในภาพรวม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คือ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.31 คิดเป็นร้อยละ 86.55 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 14.37 คิดเป็นร้อยละ 75.00 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสาร เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนางค์บุรพาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสาร เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนางค์บุรพาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ

พฤติกรรมบ่งชี้	n	คะแนน เต็ม	\bar{X}	ร้อยละ	S.D.	t	P
1. การฟัง สามารถตั้งใจฟัง และจับใจความสำคัญของ เรื่องที่ฟังได้ เช่น นิทาน คำสั่ง หรือคำอธิบาย	16	3	2.44	81.33	0.53	2.57	0.00
2. การพูด สามารถสื่อสาร และแสดงความคิดเห็นได้ อย่างชัดเจน ใช้ถ้อยคำที่ เหมาะสมและสุภาพในการ โต้ตอบ	16	3	2.56	85.33	0.58	3.17	0.00
3. การอ่าน สามารถอ่านออก เสียงคำและประโยคได้อย่าง ถูกต้อง เข้าใจความหมาย ของสิ่งที่อ่านและสรุป ใจความได้	16	3	2.63	87.67	0.64	3.31	0.00
4. การเขียน สามารถเขียน คำและประโยคง่ายๆ ได้ ถูกต้องตามหลักการเขียน มี ลายมือที่อ่านง่ายและจัดวาง สวยงาม	16	3	2.81	93.67	0.61	4.65	0.00
ค่าเฉลี่ยโดยรวม			2.61	89.50	0.59	13.43	0.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนาวงศ์บูรพาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เพื่อพัฒนาทักษะการถ่ายทอดความคิด การแสดงออก และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพให้นักเรียน

โดยรวมมีคะแนนพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้ดังนี้มีความสามารถในการสื่อสารด้านการเขียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรกคือ ข้อ 4 การเขียน สามารถเขียนคำและประโยคง่ายๆ ได้ถูกต้องตามหลักการเขียน มีลายมือที่อ่านง่ายและจัดวางสวยงามอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.61) ข้อ 3 การอ่าน สามารถอ่านออกเสียงคำและประโยคได้อย่างถูกต้อง เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านและสรุปใจความสำคัญได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 2.63$, S.D. = 0.64) และข้อ 2 การพูด สามารถสื่อสารและแสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจนใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมและสุภาพในการโต้ตอบอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 2.56$, S.D. = 0.58) ส่วนข้อ 1 การฟัง สามารถตั้งใจฟังและจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ เช่น นิทาน คำสั่ง หรือคำอธิบาย ($\bar{X} = 2.44$, S.D. = 0.53) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนางค์บุรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น พบว่า ผลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัด/ ใบงาน/ใบความรู้ (E_1) มีค่าเท่ากับ 73.59 และคะแนนประสิทธิภาพหลังกิจกรรม (E_2) มีค่าเท่ากับ 86.55 สรุปได้ว่า แบบฝึกหัด/ใบงาน/ใบความรู้ ท้ายบทเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้ทำขึ้นมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 (73.59/86.55) ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (70/70) สืบเนื่องจากว่า นักเรียนมีความสนใจและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ 5E() เป็นกิจกรรมเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในชั้นเรียนได้ และทำคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมแบบฝึกหัด/ใบงาน/ใบความรู้ และกิจกรรมบทบาทสมมติระหว่างเรียน เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 73.59 และคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.55 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทยโดยใช้การจัดการ

เรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนาณรงค์บูรพาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย ซึ่งพบว่าปีการศึกษา 2567 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะทักษะด้านการสื่อสาร ที่นักเรียนจะต้องพัฒนาและมืองค์ความรู้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเสนาณรงค์บูรพาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการสร้างความรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติและค้นคว้าด้วยตนเอง ปฏิบัติกิจกรรมแบบฝึกหัด/ใบงาน/ใบความรู้ ในระหว่างเรียน เมื่อเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ที่ได้เรียนผ่านมาแล้วเป็นการเพิ่มความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้นในแต่ละหน่วยในขณะที่การเรียนปกติ นักเรียนต้องเรียนทุกบทก่อนแล้วมาทำปฏิบัติกิจกรรมแบบฝึกหัด/ใบงาน/ใบความรู้ ระหว่างเรียนท้ายบทเรียน ทำให้ผลคะแนนความแตกต่างระหว่างเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติและวิธีการสอนปกติ สอดคล้องกับและปิยะพร พรประทุม และวัลลภา อาริรัตน์ (2556) ที่พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ พบว่า เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมและสำรวจค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีการปฏิบัติงานเป็นกลุ่มที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ รวมทั้งมีการใช้เทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H ในแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยพบว่าในชั้นที่ 3 อธิบายและลงข้อสรุป นักเรียนบางคนขาดการกล้าแสดงออกเมื่อต้องออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน แม้ว่าเวลาปกติจะเป็นคนที่ช่างพูดช่างคุยแต่เมื่อต้องออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนจะเขินอายไม่กล้าพูด

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนเสนาณรงค์บูรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ คือ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.31 คิดเป็นร้อยละ 86.55 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 14.37 คิดเป็นร้อยละ 75 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลลัพธ์นี้ชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน

ประถมศึกษาปีที่ 2 การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (5E) ซึ่งช่วยกระตุ้นการคิด การลงมือปฏิบัติและการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนไม่ได้เป็นเพียงผู้รับสารแต่มีบทบาทในการแสวงหาคำตอบฝึกการคิดวิเคราะห์การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิม ซึ่งผลวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของกชกร คงเพชรดี ศุภวัฒน์ วิไลฐิติกรกุล และครรชิต กอแสง (2561) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนของนักศึกษา เรื่อง โลกและการเปลี่ยนแปลง โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (5Es) พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (5Es) เรื่องโลกและการเปลี่ยนแปลงมีประสิทธิภาพ 72.91/74.09 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 70/70 ประกอบกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ทำให้การอ่านและเขียนคำในภาษาไทยของนักเรียนดีขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ยังทำให้ทักษะการอ่านและเขียนคำในภาษาไทยของนักเรียนได้พัฒนาเพิ่มขึ้น ผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนคำในภาษาไทยหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ของการวิจัย นอกจากนี้เป็นวิธีการสร้างความสนใจให้นักศึกษาแล้วยังมีกระบวนการดำเนินการศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการฝึกการให้ใช้เหตุผลการอธิบายประกอบข้อมูล เป็นการเชื่อมโยงข้อมูลให้เกิดเป็นองค์ความรู้ โดยมีการให้นักศึกษาได้รวมกลุ่มและอภิปรายผล และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5Es มีกระบวนการประเมินผลที่หลากหลายทำให้นักศึกษาได้พัฒนาซึ่งสังเกตได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำในภาษาไทยก่อนและหลังการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5Es มาเปรียบเทียบกันแล้วทำให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสิทธิสมบุรณ์ สุธรรมวงศ์ และอังคณา ตุงคะสมิต (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) รายวิชาภูมิศาสตร์ นักศึกษาร้อยละ 74.29 ของนักเรียนศึกษาทั้งหมดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ผ่านการลงมือทำการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนและครูทำให้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักซึ่งและยังยืนมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนยืนยันได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) มีประสิทธิผลสูงในการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญและเป็นแนวทางที่ควรนำไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับประถมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

3. ผลการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนเสนางค์บุรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ซึ่งจะสะท้อนว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้สามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ ทั้งนี้เนื่องจากได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ที่เน้นให้ผู้เรียนนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การติดต่อพูดคุยสื่อสารต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย การรู้จักใช้ภาษาถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจความคิด ความรู้สึก และทัศนะของตนเองด้วยการพูดและการเขียน การพูดถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจจากสารที่อ่าน ฟัง หรือดูตามที่กำหนด การพูดถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและทัศนะของตนเองจากสารที่อ่าน ฟังหรือดู ตาม ที่กำหนด การเขียนถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจากสารที่อ่าน ฟัง หรือดูตามที่กำหนด และการเขียนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และทัศนะของตนเองจากสารที่อ่าน ฟัง หรือดูจากที่กำหนดได้ จึงทำให้ผู้เรียนมีคะแนนจากการวัดความสามารถในการสื่อสารสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร สุขเกษม (2561) ที่ยืนยันว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5E ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะการพูดและการเขียน เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนการถ่ายทอดความคิดด้วยตนเองมากขึ้น การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้จึงช่วยในการพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับด้านการอ่านและการพูดที่อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ค้นคว้า แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอธิบายผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยกระตุ้นทักษะการอ่านออกเสียง การตีความ รวมทั้งการพูดสื่อสารอย่างเหมาะสม สาริณี หนูหมาด (2557) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาไทย โดยการเรียนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 ซึ่งเมื่อนำมาผนวกกับการเรียนรู้ดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับ Tom Vander Ark และ Carri Schneider ที่ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึกของผู้เรียน VanderArk & Schneider (2012) พบว่าการเรียนรู้ดิจิทัล (Digital Learning) ช่วยให้สามารถใช้กลยุทธ์และรูปแบบใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จะช่วยในการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง เป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนทุกคนในการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ระบบเครือข่าย เครื่องมือดิจิทัล และเทคโนโลยีเป็นกลยุทธ์ที่ใช้เพื่อปรับปรุงและขยายการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน อีกทั้งเทคโนโลยียังช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้น โดยเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้กับผู้เรียน กล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ช่วยส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนได้ทุกด้าน โดยเฉพาะการเขียน การอ่านและการพูดซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ภาษาไทย ขณะที่การฟังยังคงเป็นทักษะที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมต่อไป

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (70/70) 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) การพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยม ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย 1. **ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้** ประกอบด้วย 1.1 ครูผู้สอนควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมภาษาไทย เพื่อส่งเสริมการสร้างความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน 1.2 ควรจัดกิจกรรมภาษาไทยที่พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างครอบคลุมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนให้ชัดเจนและต่อเนื่อง 1.3 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ไปประยุกต์ใช้ทั้งรายวิชาภาษาไทยหรือในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิม และเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย 2. **ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป** จากประเด็นที่ค้นพบจากการวิจัยที่สำคัญ 2.1 ควรออกแบบแผนการสอนภาษาไทยที่สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้แบบ 5E โดยเน้นกิจกรรมที่

กระตุ้นความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการสื่อสาร 2.2 ควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น วิดีโอ เกมการเรียนรู้ หรือสื่อดิจิทัล เพื่อช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและสนับสนุนการพัฒนาการสื่อสารของนักเรียน 2.3 การทดลองวิจัยในระดับชั้นอื่นหรือในโรงเรียนกลุ่มอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร และหาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กชกร คงเพชรดี และคณะ. (2561). ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่อง โลกและการเปลี่ยนแปลง โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้(5E). วารสารครุศาสตร์ศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: พีบาลานซ์ดีไซม์แอนด์ปริ้นติ้ง.
- ทิตินา แคม. (2553). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยะพร พรประทุม และ วัลลภา อาริรัตน์. (2556). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5Es) ที่เน้นการคิดวิเคราะห์เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนจริงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. (2561). เรื่อง ให้ใช้มาตรฐานการศึกษาระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์การศึกษาพิเศษ. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134 ตอนพิเศษ 234 ง หน้า 4-5 (24 กันยายน 2561).
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2561). คู่มือครูรายวิชาเพิ่มเติม เคมี เล่ม 3 ตามผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สาริณี หนูหมาด. (2557). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาไทย โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล. ใน วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สิทธิ์สมบูรณ์ สุธรรมวงศ์ และคณะ. (2557). ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es). วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุจรีต เพียรชอบ. (2554). ภูมิปัญญาไทยในภาษา. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว.
- Vander Ark, T., and Schneider, C. (2012). How Digital Learning Contributes to Deeper Learning.